

РЕШЕНИЕ

№ 18663

гр. София, 02.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **4929** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от заместник – началника на ДНСК, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В. С., срещу Решение № 4932 от 31.10.2023 г. по нахд 16215/2021 г. на СРС, НО, 105-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № С – 8 – ДНСК – 64 / 21.08.2020 г., издадено от заместник – началника на ДНСК, с което на основание чл. 237, ал. 1, т. 15, вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от ЗУТ на „Накострой“ ЕООД, е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 (петнадесет хиляди) лева за извършено нарушение по чл. 163, ал. 2, т. 1, вр. чл. 169, ал. 1, т. 3 ЗУТ, като незаконосъобразно.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение, поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Касаторът счита, че при съставянето на АУАН и НП са спазени изискванията на закона, не е ограничено правото на защита на жалбоподателя, поради което твърди, че не е налице съществено процесуално нарушение при издаването на НП и не е налице съществен порок водещ до неговата отмяна.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява се от юрисконсулт С., който поддържа изложеното в касационната жалба.

Ответникът „Накострой“ ЕООД, оспорва жалбата по съображенията подробно изложени в отговора на касационна жалба. По делото е приложена молба за даване

ход на делото в отсъствието на адв. М. Н.. Излага съображения по съществуването на спора.

СГП изразява становище за основателност на жалбата. Извършеното нарушение е безспорно доказано.

Административен съд София - град, XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че на 24.07.2019 г. в УПИ III – 521, кв. 64, м. „Манастирски ливади – изток“ е започнал строеж на многофамилна сграда, с гаражи след извършено одобрение на необходимите документи и строителни книжа. Строежът бил съседен на[жк], като на 13.12.2019 г. от живущите в бл. 200 и бл. 201 било установено, че има нарушение на оградата между строежа и техните имоти, а пътеката, която се явявала вход-изход не можела да се използва, поради натрупани строителни материали. Установено било и повреждане на електрозахранването на външното осветление и наблюдение. За тези констатации била подадена жалба до кмета на район Триадница, с копие до РДНСК. Въз основа на жалбата била извършена проверка от инспектори на РДНСК като на изпълнителя на СМР на обекта били дадени писмени указания за предприемане на действия с цел възстановяване предишното положение и обезопасяване на обекта. За резултатите от проверката бил съставен констативен протокол № С19-4726-3/17.02.2020 г.

Дадените предписания не били изпълнени, която констатация била направена от двама инспектори от РДНСК на 24.01.2020 г. На база констативния протокол срещу „Накострой“ ЕООД, бил съставен АУАН № С- 8/22.04.2020 г., за това, че в качеството си на строител, съгласно договор за строителство от 26.06.2019 г. на строеж „Многофамилна жилищна сграда с подземни гаражи“ в поземлен имот с идентификатор 68134,1006,1282, УПИ 3 III-521, кв. 64, м. „Манастирски ливади – Изток“, район „Триадница“, СО, изпълнил строежа в нарушение на изискванията на чл. 163, ал. 2, т. 1 вр. чл. 169, ал. 1, т. 3 от ЗУТ, като: е нарушена част от вертикалната планировка в съседното УПИ I-414, 415, 416 вкл. детската площадка в участъците срещу рампата на подземните гаражи и сградата в УПИ III -521; е разрушена съществуваща ограда по регулационната линия (лека метална с колонки) между УПИ I -414, 415, 416 и УПИ III -521. Изпълнената строителна ограда представлява лека прозирна ограда, вместо плътна такава, в нарушение одобрения проект по част ПБЗ. Същата е опасна за собствениците и ползвателите на зелени площи и детската площадка в съседство. Оградата е преместена и навлиза в УПИ I -414, 415, 416 с около 1,2 до 2,0 метра, към улица О.Т. № 277 и О.Т. № 294, кв. 64, м. „Манастирски ливади – Изток“, с около 4 метра в предвидения тротоар и в УПИ II-549 с около 3,00 до 4,00 метра; За вход/ изход от строежа се ползва УПИ II-549, а не [улица], както е предвидено в одобрения проект по част ПБЗ; На строежа е монтиран кулов кран със стрела, без същият изобщо да е предвиден в проекта по част ПБЗ; Според актосъставителя нарушението е извършено в периода 24.07.2019 г. (датата на съставяне на протокол Образец 2 за

откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа) и продължава до датата на проверката- 17.02.2020 г. Въз основа на АУАН срещу дружеството е издадено Наказателно постановление № С – 8 – ДНСК – 64 / 21.08.2020 г., с което дружеството е санкционирано на основание чл. 237, ал. 1, т. 15 вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от ЗУТ с имуществена санкция в размер на 15 000 лв.

Съгласно чл. 218, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно. Настоящата инстанция споделя направените от първоинстанционния съд правни изводи, а именно: От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, но в нарушение на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН – не е посочена датата на извършване на нарушението, поради което е отменил същото. Освен това в съдържанието на АУАН и НП не е налице описание на вмененото нарушение, тъй като липсва описание на конкретните характеристики, с които е трябвало да бъде изпълнен строежа по проект. Поради този пропуск, за субекта на отговорността е останало неясно какво твърди контролният орган, че е дължал и не е осъществил, съответно е бил поставен в невъзможност да разбере за какво нарушение му е вменена отговорност. В допълнение, в процесното НП са описани 6 отделни деяния, всяко от тях представляващо нарушение и то по различна правна квалификация, предвид което, СРС е обосновал извод, че за всяко от деянията е следвало да бъде наложена отделна имуществена санкция.

Правилно въззивният съд е съобразил, че при издаване на НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в непосочване на датата на извършване на нарушението. Видно от АУАН и НП липсва посочване на конкретна дата на извършване на нарушението, като тази неяснота е накърнила правото на защита на жалбоподателя и възпрепятства възможността съдът да упражни редовен контрол за законосъобразност на НП и поради това го е отменил. Датата на извършване на административното нарушение е задължителен реквизит, както на АУАН /чл. 42, т. 3 от ЗАНН/, така и на наказателното постановление /чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН/. Този реквизит е съществен, тъй като е определящ по отношение на сроковете по чл. 34 от ЗАНН и давностния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс. Датата на извършване също така е индивидуализиращ белег на нарушението. Следователно, посочването на твърде обширен и неконкретизиран времеви период в съдържанието на АУАН и наказателното постановление, е съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление. На следващо място, правилно е заключението на СРС, че липсва описание на нарушението и фактическите обстоятелства, при които е извършено, в противоречие с разпоредбата на чл. 42, т. 4 и чл. 57, т. 5 от ЗАНН. В допълнение, налице е несъответствие в АУАН и НП по отношение на квалификацията на нарушението, тъй като в АУАН административният орган е приел, че е нарушен чл. 163, ал. 2, т. 1 вр. с чл. 169, ал. 1 и ал. 3 от ЗУТ, а в НП за нарушена наказващият орган е посочил разпоредбата на чл. чл. 163, ал. 2, т. 1 вр. с чл. 169, ал. 1, т. 3 от ЗУТ. В този смисъл, остава неясно кое от посочените множество изисквания на цитираните норми не е спазено.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява

правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

По отношение на разноските

Предвид изхода на спора на ответника трябва да се присъдят разноски в доказани им размер от 2800 лева - заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 20.09.2024 г. По делото не е правено възражение за прекомерност по чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН, поради което съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4932 от 31.10.2023 г. по административнонаказателно дело № 20211110216215 / 2021 г. на СРС, НО, 105 - ти състав.

ОСЪЖДА Дирекция национален строителен контрол (ДНСК), [населено място], [улица], да заплати на „Накострой“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 2800 лева.

Решението е окончателно.